Выходить у Львовѣ що дня (кромѣ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція ул. Франціcканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованй.

Рекламаціи неопечатанй вôльнй вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ: въ Адміністраціи „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провінціи
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к
на чверть року . . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 131. Четверъ 13 (25) Червня 1891. Рôкъ I.

По ґенеральнôй дебатѣ.

Найже теперь, коли оногды закôнчила ся въ палатѣ пословъ ґенеральна дебата буджетова, скаже хтось, що гр. Таффе не знаменитый майстеръ въ політицѣ! Бувало читало ся справоздания зъ буджетовои дебаты якъ вѣсти зъ поля битвы, а по дебатѣ выглядало таки зовсѣмъ якъ по вôйнѣ: видѣлось вертаючихъ домôвъ зъ добычею тріюмфаторôвъ и лежачихъ безсильно трупôвъ політичныхъ, а хто лишь взявъ яку часопись въ руки, то на те, щобы довѣдатись зъ неи всѣлякихъ ще подробиць, всѣлякихъ подрôбныхъ сценъ та епізодôвъ зъ великои борбы, и довго ще дуже довго будуть мали и великй и малй політики о чôмъ говорити. Наразъ ситуація змѣнилась: зъ давныхъ лютыхъ противникôвъ, стали теперь люде чемнй и цивілізованй, ведуть бесѣды спокôйно и зъ тактомъ, якъ бы въ якôй академіи наукъ, говорять собѣ взаимно компліменты, припускають до слова хочь бы и найслабшихъ, а коли ще часомъ въ кôмсь вôдозвала ся давна натура и вôнъ задрапне ще свого сусѣда, то хиба вже лишь черезъ рукавичку — отже все таки не такъ якъ бувало.

Настала дѣйстно велика змѣна въ теперѣшнôмъ нашôмъ парляментѣ, а найбôльше може потѣшаючимъ объявомъ есть то, що якось всѣ послы годять ся въ тôмъ, що треба закинути сварку и суперечку, а взятись до спôльнои роботы для добра кождого народу окремо и для цѣлои державы. Навѣть такй Молодочехи, о котрыхъ можна було зъ разу припускати, що они схотять парляментъ перевернути до горы ногами, якось змякли, стали холоднѣйшй и розважнѣйшй та заявляють, що и они не вôдъ того, щобы працювати спôльно зъ другими партіями для добра державы. Словомъ вытворилась така ситуація, якои не можна було, бодай въ першôй хвили, припускати, и то мимо того, що въ парляментѣ все ще нема яснои и певнои бôльшости, хочь потрѣбна бôльшôсть голосôвъ за кождый разъ находить ся; вытворилась ситуяція така, що оденъ зъ пословъ мôгъ зовсѣмъ справедливо сказати, що ґр. Таффе вытворивъ собѣ палату безъ опозиціи. Чи довго такъ буде, мы того не станемо розбирати, а констатуемо лишь самй факты.

Дебата буджетова выказала дальше, що нинѣ кожда партія, хочь бы и яка мала и слаба, есть пожаданымъ чинникомъ для спôльнои роботы, а зъ другои зновъ стороны и сила великихъ партій не есть такъ зовсѣмъ безвзглядно велика, щобы они могли зробити, що схочуть. Безперечно мусять нинѣ звертати на себе увагу двѣ великй партіи а то: нѣмецка лѣвиця и коло польске, а се послѣдне ще больше тымъ, що о его прихильность убѣгають ся другй партіи. Але зновъ припускати, щобы польска репрезентація стала вже нинѣ таки такъ всемогучою, що буде могла зробити, що схоче, того чей годѣ сказати; Поляки мусять бути нинѣ ще оглядиѣйшй, якъ були досы, коли схотять устоятись при тôмъ, що для себе здобули. А вôдъ ситуаціи, середъ якои буде находитись польска репрезентація, буде зависѣти не мало и ситутція репрезентаціи рускои и въ тôмъ то лежить якъ разъ причина того, для чого обѣ нашй репрезентаціи краевй повиннй були зблизити ся до себе и длячого мусять и дальше взаимно себе пôдпирати, коли хотять працювати для спôльного краю а попри то и кожда для свого народу.

Якажъ перспектива представляесь теперь по ґенеральнôй дебатѣ буджетовôй рускôй репрезентаціи? Безперечно лѣпша, якъ бувала давнѣйшими роками. Тôлько оть що: людемъ несвѣдомымъ, незнаючимъ обставинъ, необзнакомленымъ зъ ходомъ рѣчей и зъ політикою здае ся, що оть заразъ, коли они вышлють сяку або таку репрезентацію, то все мусить вôдъ разу змѣнити ся, все мусить такъ стати ся, якъ они хотять; они кажуть: Мы зробили свое, а теперь выжидаемо. Ба, кобы то такъ могло бути, то бы все було добре и можна бы скоро добити ся до неодного. Мы бы зробили свое, а вôдтакъ выжидали спокôйно нагороды за то. Але бо то такъ не водить ся нѣгде въ свѣтѣ и треба все ще дальше робити а не лишь выжидати, щобы дôйти до пожаданои цѣли. Тому то и недобре есть кидати такимъ окликомъ тамъ, де есть маса, готова хиба лишь выжидати, а вôдтакъ, коли въ часѣ, котрый ѣй буде здаватись вôдповѣднымъ, не дôжде ся того, чого выжидала, пôдойме крикъ и скаже: нѣчого не придбали!

Вѣтеръ и буря.

(Конець.)

Чимъ вôдрôзняесь буря вôдъ звычайного вѣтру? Лишь скоростію и силою. Щобы вымѣрити якъ скоро вѣтеръ гонить, то есть на то такій приладъ отъ якъ бы н. пр. чотири ложки зложенй на охрестъ всѣ въ одну сторону та запханй въ дручокъ, котрый може свобôдно крутити ся. Зъ котрои отже стороны вѣтеръ подуе, то все буде дути въ выжолоблену сторону тыхъ нѣбы то ложокъ и дручокъ буде крутити ся. На долѣшнôмъ кôнци того дручка, есть шруба безконечна, котра зачѣпае въ колесо зъ 64 зубами; коли шруба а зъ нею и дручокъ обкрутить ся 64 разôвъ, то колесо оберне ся разъ и т. д. Тымъ приладомъ обчислено, що вѣтеръ пôдчасъ великои бурѣ робить 16 и три чверты метра дороги на секунду. Колижь до тои скорости вѣтру прийде ще и то межи близькими до себе мѣсцями великого и малого напору воздуха есть велика рôзниця, то тогды буря переходить въ цікльонъ. Найсильнѣйшй бувають цікльоны въ теплыхъ краяхъ. Въ самôй серединѣ такого цікльону есть тогды найменшій напôръ воздуха а выхоръ дуе наоколо него на якихъ 12 до 80 миль. Поза самымъ осередкомъ есть мѣсце на 2 до 4 милѣ, де напôръ воздуха есть такъ само дуже малый, але поза симъ мѣсцемъ стае той напôръ наразъ дуже великій. Доокола осередка есть такожъ мѣсце, де нема вѣтру але поза симъ спокôйнымъ мѣсцемъ гонить вѣтеръ зъ нечуваною силою. Рôвночасно зъ цікльономъ надходить густа чорна хмара, зъ котрои паде зливный дощь. Вôдъ тои хмары стае иногдѣ середъ дня такъ темно, якъ въ ночи. Лишь въ дуже рѣдкихъ случаяхъ бувае такъ, що та чорна хмара розôрве ся и крôзь ню покаже ся сине небо а люде кажуть, що то показало ся „око бурѣ.“ Въ цікльонѣ крутить ся вѣтеръ доокола але рôвночасно и посуваесь великимъ подовгастымъ колесомъ на кôлькадесять миль далеко.

Щобы подати тутъ примѣръ якъ выглядае такій цікльонъ въ теплыхъ краяхъ, то наводимо тутъ описъ цікльону на заходно-индійскôмъ островѣ Барбадосъ межи 10 а 11 серпня 1831. Очевидець того цікльону такъ его описуе:

„О 7 год. вечеромъ було небо чисте и спокôйне ажъ около 9 год. почавъ вѣяти вѣтеръ зъ пôвночи; около 10 годины дались почути далекй громы. Опôсля звѣявъ ся выхоръ а за хвилю настало спокôйно. Такъ дѣялось до пôвночи. По пôвночи стало блыскати безустанно и громъ бивъ за громомъ. Вѣтеръ ставъ дути зъ пôвночи на пôвнôчный всходъ и коло першои годины замѣнивъ ся въ страшный выхоръ, котрый около 2 год. ставъ бувъ вже такъ сильный, що годѣ его описати. Оденъ полковникъ, що ховавъ ся бувъ передъ бурею пôдъ склеплѣне надъ вôкномъ одного дому, не чувъ навѣть, що надъ нимъ на горѣ буря зôрвала цѣлый дахъ и завалила горѣшну стелю. На хвильку перестало блискати и настала темнота, котрои не можна собѣ представити. Наразъ почали спадати зъ неба огнистй кулѣ (метеоры) простѣсенько на землю; одна зъ нихъ була особливо кругла и темночервона. Кулѣ тй летѣли до землѣ чимъ разъ скорше, ставали вôдтакъ подовговастй и такъ бѣлй, що ажь за очи вôдъ нихъ ловило. Коли вôдтакъ упадали на землю, то розпрыскували ся на всѣ боки якъ розтоплене залѣзо и гасли. Въ кôлька хвиль по сѣмъ стало въ горѣ страшно гудѣти и клекотѣти а блыскавки, що до пôвночи були зикзаковатй, стали теперь на пôвъ годины довгй и здавало ся, якъ колибъ небо и земля вôдъ нихъ займали ся. Пара, яка носилась у воздусѣ, спускала ся ажъ до самыхъ домôвъ и обнимала ихъ огнемъ, котрый однакожъ зновъ дуже скоро пôдоймавъ ся зъ землѣ въ гору.

Заразъ потôмъ подувъ зновъ сильный выхоръ и ставъ все змѣтати, що стояло ему на перешкодѣ. Найсильнѣйшй домы затрясли ся въ своихъ пôдвалинахъ; навѣть земля трясла ся. Вѣтеръ такъ гудѣвъ, море такъ шумѣло, що вже не було чути и громôвъ; муры валились, дахи и цеглы лѣтали якъ солома у воздусѣ. Около 5 год. рано притихла буря и було чути лишь якъ зъ горы злѣтали цеглы и ка-

Ситуація по ґенеральной дебатѣ буджетовой переконує насъ, що намъ треба нинѣ ще больше робити якъ коли небудь, шукати ще больше союзниковъ якъ давнѣйше, а вже таки найблизше той союзникъ, зъ котрымъ жіемо и зъ котрымъ мусимо спôльно дѣлати, бо чейже такъ далеко не стоимо, щобы можна на него не оглядатись. Такъ каже дѣлати розумъ практичный и вôнъ повиненъ бы такожь показувати намъ тактъ політичный. Робота консолідаціи парляментарнои ще не скôнчена и годѣ нинѣ вже сказати, якъ она закôнчить ся.

Дебата буджетова выказала дальше, що нѣмецка лѣвиця приходить чимъ разъ больше до вплыву. Сама она певно бы до него не прийшла, а хиба лишь въ спôлцѣ зъ другими, а зъ кимъ, то не трудно такожь вôдгадати, скоро лишь она схоче пристати на данй условія. Поляки устами посла Мадейского заявили, що держать ся політики свобôдной руки, а зъ того, що той посолъ сказавъ Молодочехамъ, якъ они вôдносять ся до народôвъ, котрі не мають для нихъ нѣчого больше, якъ лишь гнетъ и неволю, не выходить ще, щобы они вже зовсѣмъ до лѣвицѣ пристали. Не можна отже ще нинѣ судити, якъ уложать ся вôдносины парляментарнй, але за то треба плекати тымъ больше ту дружбу, яка повинна бути основою цѣлого нашого дѣланя політичного.

Рада державна.

Въ палатѣ пословъ розпочалась на 27-мъ засѣданю спеціяльна дебата буджетова и принято роздѣлы „Найвысшій Дворъ“ и „Канцелярія кабінетова“ безъ дебаты. При роздѣлѣ „Рада державна“ поставивъ пос. Кавніцъ резолюцію, щобы такожь и не-нѣмецкй бесѣды, держанй въ Радѣ державной, були потованй въ записках стеноґрафічныхъ. Резолюцію ту передано комісіи буджетовôй а вôдтакъ принято и сей роздѣлъ и роздѣлъ „Трибуналъ державный“. При титулѣ „Кошты часописей урядовыхъ“ говоривъ Вашатый о коронаціи Цѣсаря на ческого короля и о перенесеню на якійсь часъ столицѣ зъ Вѣдня до Праги.

(28-ме засѣданє палаты пословъ зъ дня 23. червня). На вчерашнôмъ засѣданю вела ся дальше спеціяльна дебата, але була дуже млава и безинтересна. Дебата вела ся надъ позицією „Рада міністрôвъ“. Насамперѣдъ говоривъ антисемітъ Шлезінґеръ, взываючи правительство, щобы оно выключило жидôвъ и жидôвскі стремленя зъ урядôвъ, школы и прасы. Опôсля говоривъ пос. Троянъ и робивъ правительству закидъ, що проґрама его вôдъ часу выголошеня престольнои бесѣды, дуже нагло змѣнила ся. Бесѣдникъ обговорювавъ историчный хôдъ справы ческои и зажадавъ наконець заведеня ческого языка урядового и рôвноуправненя Чехôвъ въ урядѣ въ интересѣ державы. — Пос. Кайзеръ доказувавъ, що нѣмецкій языкъ въ цѣлôй державѣ повиненъ бути урядовымъ, лишь одна Галичина могла бы становити малу вынятку. Опôсля ставъ вôнъ полемізувати зъ лѣвицею на тематѣ еи союза зъ Поляками и доказувавъ, що такій союзъ здержавъ бы реформу податкôвъ. Бесѣдникъ радивъ, щобы справы національнй лишити на боцѣ а заниматись справами економічными, дрôбнымъ промысломъ и обмеженємъ великого капіталу. Позицію „Рада міністрôвъ“ ухвалено.

При титулѣ „Фондъ диспозиційный“ промавлявъ перший пос. Вашатый и заявивъ, що не має до теперѣшного правительства довѣрія и не буде за фондомъ диспозиційнымъ голосувати. Правительство переслѣдує молодоческу прасу, обнижає значѣнє Праги а у Вѣдни не дозволяє навѣть вôдкрыти ческои школы итд. — Пос. Шнайдеръ выступивъ дуже остро противъ жидôвскои прасы и домагавъ ся, щобы того фонду ужито противъ жидôвъ. По бесѣдахъ Фуса и Корошіного перервано дебату.

Хлюмецкій повѣдомивъ опôсля палату, що президентъ дръ Смолька выѣхавъ на курацію и засѣданє закрыто назначаючи слѣдуюче на нинѣ.

Податкова комісія рады державнои покôнчила вже нарады надъ закономъ, що до пôльгъ податковыхъ для мешкань робôтничихъ. Після ухвалъ комісіи головнй начерки проєкту того закона представляють ся такъ: Пôльги податковй будуть признаватись, скоро рôвночасно будуть опущенй краєвй додатки. Лишь домы, выставленй на мешканя для робôтникôвъ касами ощадности, громадами, товариствами добродѣйными роботодайными и спôлками будôвничими могуть одержати такій податковый опустъ. Згаданй домы мусять складати ся зъ мешкань о якôйсь розлеглости, означеной въ законѣ яко найбôльша и наймевша. И чиншъ найму не може переступати означенои квоты 1·75 зр. за квадратовый метръ (у Вѣдни) 1·15 зр. (въ мѣстахъ поверхъ 10.000 мешканцѣвъ) и 85 кр. (для иншихъ мѣсцевостей). Таке звôльненє вôдъ податкôвъ має тревати черезъ 24 лѣтъ, при чôмъ мають задержати ся всѣ згаданй условія.

Внесенє, щобы правительству прислугувало право удѣляти диспенсъ въ надзвычайныхъ выпадкахъ, не одержало бôльшости.

Дописъ.

Зъ Каменецкого.

(Огнѣ и безуспѣшнй заходы около завязаня сторожи огневои. — Церковь а корчма.)

Дня 26 мая с. р. о 1 годинѣ по полудни, выбухъ огонь въ Витковѣ новôмъ, сусѣднôмъ мѣсточку. Згорѣла одна хата, котра була убезпечена въ Товариствѣ „Феніксъ“. Въ огни попарила ся одна селянка дуже сильно, що хотѣла ратувати корову, котра стояла въ коморѣ. Однакъ то ся ѣй не удало, корова тѣльна згорѣла, а она сама мало що житємъ не переплатила. До сего огню прибули селяне зъ Виткова старого, зъ громадскою сикавкою огневою, и пôдъ проводомъ громадского писаря п. Головчука въ мигъ ока огонь пригасили, такъ що дальше пожару недопущено.

Витковъ новый єсть мѣсточко, пять разôвъ больше якъ Витковъ старый, однакъ на жаль не спроможеть ся бодай на одну що найдешевшу сикавку, о що теперь и не трудно, бо можна достати и на выплатъ. При огни всѣ тамошнй мешканцѣ стояли бездѣльно. Тамошный п. начальникъ нѣчого потрѣбного до огню не зарядивъ, а тамошный панъ секретарь громадскій Сочкевичъ, котрый стоявъ зъ сокирою въ рукахъ и приглядавъ ся, кинувъ ся ще, коли его трохи вода зъ сикавки нехотячи охолодила. — Причиною огню, якъ здає ся була неосторожнôсть.

Мало що лѣпшй порядки огневй въ Сушнѣ, а за примѣръ най послужить отъ що: Зъ дня 28 на 29 мая с. р. о 1 год. по пôвночи выбухъ тамъ бувъ такожь огонь, котрою жертвою пало 10 домôвъ, 4 стодолы и всѣ господарскй будынки. Зъ тыхъ було 9 асекурованыхъ въ Краковскôмъ Товариствѣ. При тôмъ огни такъ було: Єсть въ Сушнѣ власна громадска сикавка, котру що йно куплено за 180 зр. въ фабрицѣ Хилевского въ Тарновѣ. Та нѣмъ нашй мудрагелѣ сикавку приладили, то не було уже що гасити. Огонь що мавъ спалити, то спаливъ, а мудрагелики сикавку попсували и мало що вдѣяли. Вневдовзѣ прибула сикавка зъ Виткова старого, котра знову пôдъ проводомъ п. Головчука найбôльше и найлучше попісувала ся та сикавки зъ Бишева тай зъ Збоискъ морскихъ. Надъ ранкомъ при помочи уливного дощу огонь пригашено цѣлкомъ.

мѣнє, котрыми буря носила десь ажь пôдъ небеса. Около 6 год. повѣявъ вѣтеръ на полудне, о 7 год. на полудневый всхôдъ а о 9 була вже погода. Скоро стало трохи яснѣйше на дворѣ, выйшовъ очевидець надъ море, а тутъ представивъ ся ему знову страшный видъ. Филѣ пôдоймались на мори якъ горы высоко и кидали на всѣ боки порозбиваными кораблями, лодями та всѣлякими судами; декотрй великй корабль кинула буря на берегъ и тутъ вывернула ихъ на бôкъ. Цѣлый островъ выглядавъ по бурѣ якъ одна велика пустыня, нѣгде не було анѣ слѣду, що на нѣмъ щось росло. Здавало ся, якъ колибъ огонь всю землю выпаливъ; стояло лишь кôлька деревъ, але на нихъ не було анѣ листочка, выглядали такъ, якъ середъ зимы. Всѣ домы коло мѣста Брѣджтавнъ були розваленй, а дерева и корчѣ коло нихъ буря зъ корѣнємъ повырывала. Зъ того, якъ кокосовй дерева лежали повырыванй на земли, можна було вносити, що выхоръ бувъ насамперѣдъ зъ пôвнôчного всходу, а вôдтакъ зъ пôвнôчного заходу“.

Осередокъ сего цікльону переходивъ близько острова Барбадосъ, трохи на пôвнôчь вôдъ него, а въ слѣдуючихъ дняхъ посунувъ ся дальше и бувъ дня 12 и 13 на островѣ Гаїтѣ, 13 и 14 на Кубѣ, а 16 и 17 серпня коло устя рѣки Місісіпі.

Бурѣ, якъ повысше описана, суть правдивй цікльоны або бурѣ вировй и они проявляють ся въ цѣлôй своей силѣ лишь въ теплыхъ краяхъ. Въ сторонахъ зъ мѣрною теплотою, якъ н. пр. у насъ, або въ сторонахъ студеныхъ, не бувають повнй цікльоны, лишь части зъ нихъ. Вѣтеръ єсть тогды далеко вôдъ самого осередка вôдъ бурѣ, гонить лишь мало скривленою дорогою и здаєсь, якъ колибъ вôнъ гнавъ простѣсенько. Ажь коли розважимо, яку часть землѣ цѣла буря займила, покаже ся, що она гнала величезнымъ колесомъ и лишь на однôмъ еи мѣсци здавало ся, що она жене просто.

Бурѣ, котрй заходять до насъ, приходять звычайно зъ Атлянтійского океану и вѣють зъ разу зъ полудневого всходу а вôдтакъ зъ полудня. Осередки нашихъ великихъ бурь бувають звычайно десь коло Исляндіи або Шкоціи, зъ вôдсы гонять на всхôдъ и на пôвнôчный всхôдъ або на полудневый всхôдъ. Коли цікльонъ перейде зъ моря на суху землю, то гонить ажь до Россіи, але стає потôмъ по дорозѣ вже чимъ разъ слабшій.

Зъ той причины бувають бурѣ на захôднôмъ побережу далеко сильнѣйшй и страшнѣйшй якъ у насъ. Послѣднй бурѣ, якй лютились у насъ були такожь цікльонамъ, тôлькожь не повнымъ а лишь частями зъ него. Немаємо пôдъ рукою вôдповѣдныхъ датъ, але о скôлько можна вносити зъ силы и напряму, въ якôмъ они гнали, то осередокъ ихъ бувъ десь въ захôднôй Нѣмеччинѣ а найбôльшій напôръ воздуха пôдчасъ тыхъ бурь бувъ мабуть въ пôвнôчнôй Италіи. Вôнъ то бувъ, здаєсь, такожь тою причиною, котра розбудила въ Италіи пôдземнй силы и выкликала въ пôвнôчнôй Италіи страшнє трясєнє землѣ и заставила Везувій знову викидати ляву.

Цѣкава єсть такожь рѣчь приглянутись, якъ бурѣ стають чимъ разъ частѣйшй, коли поступаємо вôдъ рôвника чимъ разъ дальше до бѣгунôвъ чи то на пôвнôчь чи на полудне. Морі обчисливъ на пôдставѣ певныхъ спостережень, що вôдъ рôвника до 5 степеня пôвнôчнои ширины нема бурь черезъ цѣлый рôкъ; вôдъ 5 до 10 єсть 2; вôдъ 10 до 15 буває 10; вôдъ 15 до 20, — 16; вôдъ 20 до 25, — 21; вôдъ 25 до 30, — 31; вôдъ 30 до 35, — 86; вôдъ 35 до 40 вже ажь 152, вôдъ 40 до 45, — 141, а найбôльше, бо ажь 169 бурь на рôкъ межи 50 а 55 степенемъ ширины.

Бурѣ въ родѣ цікльонôвъ мають всѣлякй назвы. Въ Америцѣ называють ихъ hurricanes, зъ вôдки пôйшло наше слово гураґанъ або орканъ; въ Хінахъ называють ихъ тайфунами, зъ чого пôйшло знову зôпсоване слово тіфонъ. Въ Египтѣ вѣє самумъ, цікльонова буря зъ дуже горячимъ вѣтромъ, котра засыпує пѣскомъ цѣлй караваны. Недалеко вôдъ рôвника вѣють такожь т. зв. торнады. Суть то вѣтры вировй, котрй крутять ся зъ страшенною силою а въ ихъ осередку стане воздухъ такъ рѣдкій, що въ наслѣдокъ того

Причина огню кажуть одні, що неосторожность — другі кажуть, що бувъ пôдложеный.

Щобы на будучность не остатись по заду не виставитись на ганьбу, постановивъ п. Головчукъ основати въ Сушнѣ сторожу огневу якъ то вже многі громады въ нашôмъ краю у себе зробили. Однакъ — годѣ; еще его высмѣяли. Але за то, коли въ церквѣ править ся, то коршма вѣрными ажь биткомъ набита, такъ що священикъ на Вознесеніе с. р. змушеный бувъ пôсля утренѣ, пôйти и вѣрныхъ прихожанъ зъ святынѣ пана Ельберґа повыганяти. Таке то у насъ. — Прошу, дуже прошу, се все помѣстити въ Вашôй Часописи, чей же Богъ змилуе ся надъ тутешными селянами и дасть имъ провидѣти. Бо село наше досыть велике, мае много письменныхъ людей и можнабы было много доброго зробити. Если Богъ позволить, то на другій разъ напишу еще больше о нашихъ порядкахъ. Теперь лише скажу, що у насъ щоденно дуже уливні дощѣ перепадають. *Т. Г.*

Переглядъ політичный.

Є. Вел. Цѣсарь заразъ по своѣмъ приѣздѣ зъ Полѣ дня 29 с. м. до Вѣдня, поѣде дня 1 липня до Ліхтенеґъ, а заразъ на другій день поѣде до Гастайну. Въ половинѣ липня выѣде Є. Вел. Цѣсарь на лѣтный побутъ до Ишль.

Вчера настала угода мѣжь правительствомъ а зелѣзницею Кароля-Людвика що до еи удержавленя. Зелѣзниця та перейде безусловно зъ днемъ 1 сѣчня 1892 на власнôсть державы. Всѣ урядники перейдуть на службу державну, такъ само цѣлый инвентарь, всѣ тягары и фондъ пенсійный.

Standard, згадуючи про гостину анґлійскои ескадры въ Рецѣ, доказуе, що интересы анґлійскі и австрійскі суть спôльні и каже, що Вел. Британія не находить ся зъ жадною чужою державою въ такъ добрôмъ порозумѣню, якъ саме зъ Австріею. Се въ першôмъ рядѣ заслуга вѣденьскои дипльомаціи, що неспокойні елементы въ Болгаріи не выкликали въ послѣднихъ лѣтахъ жадного выбуху. Анґлія знае дуже добре мирні змаганя Австріи тому й попирае ихъ щиро.

Въ Варшавѣ удержуесь упорно поголоска що тамошный ґен.-ґубернаторъ Гурко мае уступити а на его мѣсце мае прийти головный командантъ кіевского округа военного ген. Драґомировъ, вѣрникъ царя. Кажуть, що таку прислугу зробивъ Гуркови шефъ варшавскои жандармеріи, Брокъ, котрый посылавъ довѣрочні доносы на него до Петербурга.

Яке значѣнє мала недавна гостина Трікуписа въ Сербіи, а вôдтакъ въ Болгаріи, доказуе найлѣпше атиньска ґазета *Akropolis*, котра каже, що она не дуже вѣрить въ можливôсть союза балканьского. Греціи ходить головно о то, щобы увольнити зъ пôдъ Туреччины 4 міліоны Грековъ, а бодай ті два міліоны, що проживають въ Епірѣ, Македоніи и на Архіпеляґу. Коли Сербы, Черногорцѣ и Болгаре хотять сполучити ся для вôдзысканя своеи національнои независимости, то и Греція хоче взяти то, що ѣй належить ся. Пôдъ такимъ лишь условіемъ згодить ся она на федерацію.

Кôлька днѣвъ тому назадъ звернули мы увагу на фактъ, що Є. Вел. Цѣсарь принимавъ на авдієнціи кн. Фердинанда Кобурґского, котрый перебувавъ у Вѣдни въ переѣздѣ зъ Софіи на курацію до Праги. *N. fr. Presse* доносячи о сѣмъ фактѣ, звернула увага на то, що Цѣсарь принявъ кн. Фердинанда не яко князя болгарского, але яко ґр. Мураній и каже дальше такъ: „Колибь авдієнцію кн. Фердинанда у Є. Вел. Цѣсаря пояснявъ хтось въ Болгаріи яко знакъ дружбы для болгарского народу, не мôгъ бы нѣхто тому нѣчого закинути, бо въ Европѣ привыкли вже уважати поступоване Болгаріи яко поруку ладу и розвою на балканьскôмъ пôвостровѣ; не ма однакожь нѣ найменшои причины до того, щобы въ Петербурзѣ мôгъ хтось въ тôмъ актѣ добачувати рôдъ демонстраціи въ користь Болгаріи, хочь бы вже длятого, що стремленя Болгаръ до независимости суть и безъ того досыть сильні, щобы удержати успѣшно молодый орґанізмъ державный на дорозѣ дальшого розвою". А всежь таки знайшлись голосы въ Россіи, котрымъ ся авдієнція не була до вподобы. Ото *Нов. Время* озлобилось дуже на сю авдієнцію и доказуе, що она була демонстраціею вымѣреною противъ Россіи, хочь все таки не буде въ силѣ збити Россіи зъ еи дотеперѣшнои дороги.

Зъ Тіфлісу доносять, що тамъ недалеко мѣсцевости Салянъ появилась ватага розбишаковъ, напала на возъ почтовый, забила двохъ подорожныхъ и допустила ся въ кôлькохъ селахъ рабунку. Противъ розбишаковъ выслано сотню козакôвъ. Видко зъ сего, вже другого факту, що на Кавказѣ починають проявляти ся розбишаки чимъ разъ частѣйше.

Новинки.

— **Перенесеня.** Є. Ексц. п. Намѣстникъ перенѣсъ практиканта будôвництва, Жиґм. Соболевского зô Львова до Коломыи.

— **Конкурсъ.** При судѣ въ Ряшевѣ суть двѣ посады дозорцѣвъ вязничныхъ до обсадженя. Платня 300 зр. и додатки. Речинець поданъ до 28 липня с. р.

— **Громадѣ Вôльшаникъ въ повѣтѣ самбôрскôмъ** дарувавъ Є. Велич. Цѣсарь на внутрѣшне ужадженє церкви 100 зр.

— **Рускій народный театръ** пôдъ дирекціею Ив. Биберовича переѣхавъ зъ Пôдволочискъ до Скалата, и дае тамъ вже нинѣ на першу выставу оперету Янчука п. заг. „Выхованець". Зô Скалата переѣде театръ до Хоросткова, а вôдтакъ до Чорткова. Въ Грималовѣ сего року не задержить ся театръ.

— **Выдѣлъ Руского Касина въ Стрыю** подае до вѣдомости, що слѣдуе: Доповняючи звѣстку нашу про любу гостину „Бояна" въ Стрыю подаемо до вѣдомости интересованыхъ, що концертъ, котрого проґрама оповѣщена буде сими днями, розпôчнесь точно о годинѣ 8-ôй. Вступъ на концертъ и забаву вызначено по 1 зр. вôдъ особы. Выѣздъ на прогульку до Кисъ-Сольвы (Скогарске) наступить 29-ого рано поѣздомъ, котрый выходить зô Львова о год. 6 мін. 20 (часъ львôвскій) а изъ Стрыя о год. 8 мін. 50. До Лавочного, де пôдчасъ годинного майже перестанку можна покрѣпити ся въ реставраціи, приѣздить о год. 11 мін. 4 а до Кисъ-Сольвы около год. $12^{1}/_{2}$. Поворотъ наступить поѣздомъ, котрый приѣздить до Стрыя о год. 9. мін. 41 въ ночи. Позаякъ въ Кисъ Сольвѣ нема нѣякои реставраціи, длятого упрашаесь Родимцѣвъ, котрі возьмуть участь въ прогульцѣ, щобы зволили заосмотрити ся въ припасы живности. Участники прогульки не поносять нѣякихъ спôльныхъ коштôвъ. Прогулька вôдбуде ся въ разѣ погоды, але концертъ въ кождôмъ случаю.

— **Огнѣ.** Дня 15 с. м. выбухъ въ селѣ Бурдяковцяхъ огонь. Згорѣли три хаты зъ будынками, вартости 1 500 зр. Якъ ходить чутка, причиною огню було, що два 6-лѣтні хлопцѣ пôйшли до стодолы закурити, а черезъ неувагу впавъ огонь въ солому и съ того пôйшло нещастє. Въ Галичи пôдпаливъ хтось дня 5 с. м. господарскі будынки тамошного орґаністы Малиновского. Въ огни згорѣло кôлькадесять штукъ живого инвентеря, а люде ледви выратувались зъ житемъ.

— **Бурѣ и грады.** Велика буря зъ градомъ лютила ся дня 8 с. м. и наробила въ Перегиньску, Небыловѣ, Краснôмъ, Лозинахъ, Кривци, Раковци, Майданѣ, Сливкахъ и Ясени великои шкоды. Садовина зовсѣмъ знищена. Градъ бувъ завбôльшки гусячого яйця. — Дня 20 с. м. навѣстила зновъ буря зъ градомъ деякі другі стороны. Такъ въ повѣтѣ старомѣскôмъ знищивъ градъ засѣвы а вода позамулювала луки и поля низше положені въ громадахъ Свидникъ, Недѣльна, Турє и Жджанна. Зъ села Старомѣщины въ повѣтѣ скалатскôмъ доносять, що то село вже четвертый разъ сего року потерпѣло великі страты вôдъ зливы и граду, а то: дня 29 и 30 мая, а потôмъ 19 и 20 червня. Послѣднымъ разомъ выбивъ градъ збôже такъ сильно, що декуды хочь кось его на пашу, а мѣсцями нема що й косити. Градъ бувъ такожь величины курячого яйця.

— **Людскій нерозумъ и горѣвка.** Илько Дутка, селянинъ зъ Кончакъ новыхъ заложивъ ся въ коршмѣ по пяному съ однымъ своимъ товаришемъ о 5 зр., що вôнъ запхае въ литки голку такъ глубоко, що еи видко не буде. И по правдѣ, що голку запхавъ такъ глубоко, що еи не було видко, але теперь и добути зъ тѣла не може; въ наслѣдокъ того нога спухла якъ коновка и Илько мусить теперь черезъ свôй нерозумъ и горѣвку ѣхати до шпиталю, абы лѣкарѣ голку добули. Якъ добре пôйде, то може Илько и ногу утратити.

Торгъ збôжемъ.

24 червня	Львôвъ	Терно-пôль	Пôдволо-чиска	Ярославъ
Пшениця	9·75 10·50	9·50 10·30	9· - 10·15	9·80 10·50
Жито	7·30—8·—	6·75—7·65	7·20—7·60	7·50—8·10
Ячмѣнь	6·25—7·—	6·——6·75	5·75—6·50	6·25—7·25
Овесъ	7·50—7·70	7·——7·25	6·40—6·75	7·50—8·—
Горохъ	—·——·—	6·— 10·—	6·— 10·50	6·30—9·75
Выка	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Рѣпакъ	12.50 13.50	12·50 13.25	12·25 13·30	13·—14·—
Хмель	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Конюшина чер.	42·—52·—	41·—48·—	41·—47·—	42·—52·—
Конюшина бѣла	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Оковита	15·—15·50	—·——·—	—·——·—	—·——·—

Все за 100 кильо netto безъ мѣшка.

Оковита готова за 10.000 літр. пр. loco Львôвъ вôдъ 18 — до 19·50 зл.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Прага 24 червня. Проволока въ приѣздѣ Є. Вел. Цѣсаря до Праги настала — якъ доносить *Prag. Abendbl.* — лишь зъ причины недуги намѣстника а не зъ якихсь политичныхъ взглядôвъ.

Рєка 24 червня. Є. Вел. Цѣсаря витали тутъ: депутация рим. кат. духовеньства, репрезентація урядôвъ державныхъ, учителѣ, представителѣ Льойда и товариства Адрія. По рецепціи и снѣданю объѣздивъ Є. Вел. Цѣсарь мѣсто въ супроводѣ міністрôвъ и свиты. Жителѣ мѣста витали Є. Вел. Цѣсаря всюды довго неумовкаючими окликами. Вечеромъ було мѣсто величаво илюмінoване.

Берлинъ 24 червня. Пôсля *Post*, мае ґр. Вальдерзе стати амбасадоромъ въ Петербурзѣ, а ґр. Ведель амбасадоромъ въ Парижи. Бувшій міністеръ войны, Бронсаръ, померъ въ Королевци.

Парижь 24 червня. Лєсепса и его сыновъ переслухувавъ вчера судія слѣдчій. — Цѣсарева Евгенія выѣхала зъ Парижа.

Вôдвѣчательный редакторъ: Адамъ Креховецкій.

они все втягають въ себе и пôднимають до горы, що имъ лишь попаде ся; воду зъ моря пôдносять якъ стовпъ якій. Въ горѣ понадъ торпадомъ зависае звычайно чорна хмара, котра есть лѣйковато до горы выдута и котру люде называють звычайно воловымъ окомъ. Малі торпады называють ся трубами и они появляють ся або на водѣ або на земли и скручують чи то воду, чи землю якъ бы въ трубу и пôдносять до горы, а по якôмсь часѣ пускають еи назадъ або розкидують. Цѣкаву таку трубу мали мы нагоду видѣти въ 1861 р. въ Коломыи середъ найпогоднѣйшого осѣнного дня: доокола було всюды тихо; наразъ на однôмъ городѣ, на котрôмъ було може якихъ 50 копиць шумалины зъ кукурузы уставленои въ копицѣ, звѣялась труба, вхопила цѣлі копицѣ такъ якъ були повязані хабуземъ и пôдняла ихъ пôдъ самі небеса та крутила тамъ ними доокола. Множество копиць порозвязувало ся и тогды лѣтали лишь самі снопы и разомъ зъ вѣтромъ робили на городѣ страшенный шумъ хочь доокола сеньсько було всюды тихо и анѣ слѣду якогось вѣтру. Була то очевидно воздушна труба котра зъ горы спустила ся на той городъ и выкликала на нѣмъ зъявище, яке мы тутъ коротенько розповѣли. *К.*

ИНСЕРАТЫ до „Народнои Часописи“ просимо пересылати до конторы пана **ЛЬЕОПОЛЬДА ЛИТЫНЬСКОГО** у Львовѣ, ул. Валова ч. 14. Цѣна стиха въ одноразовôмъ инсератѣ стоить 7 кр., при бôльше разовôмъ помѣщеню 6 кр. ôдъ стиха петитового. Пп. Купцѣ и Промышленники, котрѝ частѣйше будуть свои оповѣщеня умѣщати, одержують ôдповѣдный рабатъ.

АПТЕКА ПÔДЪ „СРѢБНЫМЪ ОРЛОМЪ“

ЖИГМОНТА РУКЕРА

поручає:

Олѣй рыбій въ двохъ родахъ, **жовтый** однократно дестилованый, дуже добре дѣлаючій противо зафльегмленя, остроты крови, недокровности, скрофуламъ и т. д.; **бѣлый** пріятнѣйшій ôдъ першого, бо двократно чищеный и дестильованый. До набутя въ бутелькахъ по 60 и 80 кр.

Сиропъ зѣляно-слодовый Др. Зебургера, знамените и выпробоване средство противъ всякихъ слабостей грудей и гортанки. Уживає ся що три годины для дорослыхъ по ложцѣ ôдъ кавы. — Цѣна бутельки 50 кр.

Складъ фабричный

ц. к. упривілійованои фабрики выробôвъ бавовняныхъ

Бенедикта Шролля сынôвъ въ Бранау (Чехи)

ШИФФОНЫ, ШИРТИНҐИ, КРЕТОНЫ, ПЕРКАЛѢ, ДЫМКИ, ОКСФОРДЫ. Шифоновѝ платки до носа.

Цѣны найнизшѝ.

Головный складъ выробôвъ ориґінальныхъ чисто вовняныхъ

зъ порукою

Проф. Др. ҐУСТАВА ІЕҐЕРА

зъ фабрики Вильгельма Бенґера сынôвъ въ Бренґенцъ и Штутгардѣ.

Цѣны фабричнѝ. — Цѣнники оплачено.

Поручає **М. Балабана наслѣдникъ**

НИКОЛАЙ ЛЮДВИҐЪ

у Львовѣ, площадь Маріяцка, ч. 8.

ГАЛИЦКІЙ

КРЕДИТОВЫЙ БАНКЪ

принимає вкладки на

КНИЖОЧКИ

и опроцентовує ихъ по

$4\frac{1}{2}\%$ на рôкъ.

Мешканцѣ Львова!

можуть хôснувати ся знаменитымъ вынаходкомъ

проф. Соксельета

МОЛОКО

стерилизоване

пôсля методы того професора, єсть найлѣпшимъ зъ штучныхъ кормôвъ для немовлятъ и заступає цѣлкомъ кормъ грудный.

Дѣти, скормленѝ тымъ молокомъ не слабують на жаднѝ слабости жолудковѝ або кишковѝ и въ загалѣ не пôдлягають такъ легко слабостямъ.

Цѣна мѣсячного кормленя 180 фляшокъ 7 зл.

Молоко коштує найменше два разы тôлько.

Проспекта и поясненя даромъ. Замовленя приймає

Контора Льеопольда Литыньского,

у Львовѣ, при улицѣ Валовôй ч. 14 (побôчь Центральнои Кавярнѣ.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ ГИПОТЕЧНОГО

купує и спродає

всякѝ ефекта и монеты

по курсѣ деннôмъ найдокладнѣйшомъ, не числячи жаднои провизіи.

Яко добру и певну льокацію поручає:

$4\frac{1}{2}\%$ листы гипотечнѝ.	**4%** пожичку пропинаційну галицку.
5% листы гипотечнѝ преміованѝ.	**5%** „ „ буковиньску.
5% листы гипотечнѝ безъ преміи.	**$4\frac{1}{2}\%$** пожичку угорскои желѣзнои дороги державнои.
$4\frac{1}{2}\%$ листы Тов. кредитового земс.	**$4\frac{1}{10}\%$** пожичку пропинаційну угорску.
$4\frac{1}{2}\%$ листы Банку краєвого.	
$4\frac{1}{2}\%$ пожичку краєву галицку.	

4% угорскѝ Облигаціи индемнизаційнѝ,

котрѝ то паперѣ контора вымѣны Банку гипотечного всегда купує и продає **по цѣнахъ найкористнѣйшихъ.**

Увага: Канторъ вымѣны Банку гипотечного приймає ôдъ Вп. купуючихъ всякѝ выльосованѝ, а вже платнѝ мѣстцевѝ паперѣ цѣннѝ, якъ также купоны за готôвку, безъ всѣлякои провизіи, а противно замѣсцевѝ, лишень за ôдтрученьемъ коштôвъ.

До ефектôвъ, у котрыхъ вычерпали ся купоны, доставляє новыхъ аркушѣвъ купоновыхъ, за зворотомъ коштôвъ, котрѝ самъ поносить.

Всякого рода

ВИНА

ЛѢЧНИЧѢ

дôстати можна кождого часу въ конторѣ

Льеопольда Литыньского

у Львовѣ, при улицѣ Валовôй ч. 14.

COGNAC

кураційный

правдивый французскій

перворядної фирмы Ришеръ по цѣнѣ 3.50 до 7 зр. за фляшку — высылає за послѣплатою

Льеопольдъ Лѣтыньскій,

Львôвъ, ул. Валова 14.

БРОНИСЛАВЪ ВИТКЕВИЧЪ

антикарь у Львовѣ улиця Жолкôвска (коло заставы),

поручає выпробованѝ и за скуточнѝ узнанѝ

Пигулки зъ Гуаяколемъ

знаменитѝ въ недугахъ грудныхъ, яко презерватива наколи зайде обава сухôтъ, также въ початкахъ хоробы радикально убиваючѝ бактеріи. — **Цѣна пуделка 1 злр.** (зô способомъ ужитя.)

EXCELSIOR

Средство дуже цѣнене у всѣхъ гостцевыхъ терпѣняхъ именно застарѣлыхъ, объявляючихъ ся ломаньемъ костей и т. п.

Велике число узнань и подякъ, позваляє менѣ запоручити, що дешеве се домове средство лѣчить всякѝ, хотьбы застарѣлѝ зъ давныхъ лѣтъ ревматизмы.

Цѣна фляшки 60 кр. в. а. (зô способомъ ужитя.)

Подяка. Вся. п. Брониславъ Виткевичь, антикарь у Львовѣ.

Мило менѣ переслати В. Всечестности мои найсердечнѣйшѝ слова подяки за Вашъ дѣйстно чудесный *Excelsior*. Страшнѝ терпѣня, якѝ выдержавъ я зъ кождою змѣною воздуха, довгѝ лѣта тревающѝ болѣ въ костяхъ нôгъ, котрымъ нѣ одна сѣрчана купѣль помогчи не могла — перестали, якъ-бы чудесною рукою ôднятѝ, по ниєертю кôлькохъ фляшокъ „Excelsior“-а. — Вдячнôсть моя для Васъ Пане тревати буде якъ довго жити буду, а першимъ ей ôдгомономъ най будуть тѝ слова мои подяки.

Краковъ, 16 лютого 1891. **Антоній Гордыньскій.**

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.